

ОСТАННІ ХВИЛИНИ ПЕРЕД ЕКЗАМЕНОМ

ІНСТИТУТСЬКА ПАНОРАМА: ПОДІЇ, ФАКТИ

МИНУЛОГО понеділка відбулись відкриті партійні збори машинобудівного факультету, на яких розглянуто підсумки партійної і політичної освіти за 83—84 навчальний рік і намічено конкретні заходи по організації партійної і політичної освіти в новому навчальному році.

КОМУНІСТИ радіотехнічного факультету на своїх зборах, що відбулись 28 червня, обговорили стан ідеологічної і політико-виховної роботи в колективі і намітили завдання по поліпшенню цієї роботи у світлі рішень

XXVI з'їзду КПРС та наступних Пленумів ЦК КПРС.

НА засіданні вченої ради інституту, яка відбулась 28 червня, розглянуто питання про виконання цільової комплексної програми «Наука», про міжнародне співробітництво, було заслухано звіт про роботу підготовчого відділення та ряд інших питань.

ЗАВТРА на інститутському стадіоні «Олімп» відбудеться урочисте свято з нагоди випуску молодих спеціалістів.

Запрошуються усі викладачі і студенти.

НАВІЧНО В ПАМ'ЯТІ НАРОДНІЙ

ЖИВЕ СЕРЦЕ РЕВОЛЮЦІЇ

В революцію стріляли багато. Але цей постріл найпідліший — цілилась в саме її серце. Книга, яка вийшла з друку, так і називається — «Постріл в серце» (Політвидав. М., 1983 р.). Найдраматичніша сторінка історії революційної боротьби — замах есерів на В. І. Леніна 30 серпня 1918 р. — розгорнута у документальній повісті. Ні рядка «від автора» — тільки документи, свідчення очевидців, факти з біографічної хроніки Володимира Ілліча, спогади соратників вождя... Зібрані кандидатом історичних наук Н. Костиним, у книзі вони набули особливої якості. Народився сюжет строгий, вільний від белетристики, але з першої ж миті захоплює читача достовірністю того, що відбувається, зіткнення не просто політичних противників, а непримиренною, лютою боротьбою ідейних, моральних антиподів.

У світлі історичної правди чітко проявилась контрреволюційна суть есерів, правих і лівих, які стали на шлях боротьби проти Радянської влади, на шлях тероризму, цих банд вбивць і зрадників справі революції. Віхи цього шляху

— три замаху на В. І. Леніна, вбивство В. Володарського, М. Урицького, інших більшовиків, вбивство німецького посла Мірбаха і контрреволюційний заговор лівих есерів в червні 1918 року.

Нині, через шість з половиною десятиріч після описаних в книзі подій, з особливою ясністю розумієш ціну революційного оптимізму, висловленого у словах вождя: «Ми тепер переживаємо... мабуть, найбільш важкі тижні за всю революцію. Класова боротьба і громадянська війна проникли в глибину населення: всюди в селах розкол — біднота за нас, кулаки люто проти нас. Антанта купила чехословаків, бешкетує контрреволюційне повстання, вся буржуазія докладає всіх зусиль, щоб нас скинути. Тим не менше ми твердо віримо, що позбавимося цієї «звичайної» (як в 1794 і 1849 рр.) ходи революції і переможемо буржуазію...»

«Твердо віримо...». Опорою цієї віри була партійна совість і непохитна воля більшовиків, згуртованість революційних мас Росії навколо ленінської партії.

О. СУВОРОВ,
випускник інституту.

ДОРОГІ ЕКСПОНАТИ

Той, хто бував у Київському філіалі Центрального музею В. І. Леніна, не міг не звернути увагу на діючі моделі залізничного транспорту.

Але виставлені вони тут не для того, щоб демонструвати їх, як певні досягнення науки і техніки.

Це — точні копії паровоза № 293, яким вождь пролетаріату В. І. Ленін повернувся з Фінляндії в Петроград, і траурного вагона, в якому тіло Ілліча везли з Горок у Москву.

Обидві ці роботи на

замовлення музею виконали юні умільці Козятинського технічного училища № 5 під керівництвом майстра П. С. Мусієнка. Моделі високо оцінені спеціалістами залізничної справи та науковцями.

Нині вихованці училища виготовили ще один експонат для Київського музею. Це — діюча модель тепловоза. «ТЕП-140». У підготовці цього почесного замовлення взяла найактивнішу участь група майбутніх помічників машиністів, у яких майстром — наставником А. І. Гончарук.

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 26 (151)

Виходить раз
на тиждень

П'ятниця, 29 червня 1984 року.

Ціна 1 коп.

Гарного відпочинку

Кожна пора року своєму прекрасна, а відпочинку, як не найкраще. Ліс, річка, луг, ставок, море. То вже як кому випаде. Але куди б вас не доставив автобус, поїзд, літак, чи якийсь інший вид транспорту, ніколи не варто забувати, що найкращий ваш супутник в усіх місцях відпочинку — добрий настрій. Тоді справді все буде чудово. І для душі, і для серця, і для зміцнення вашого здоров'я. А це, погодьтеся, найголовніше.

Та що там говорити, літо є літо. А коли зважити, що воно буває раз у рік, то цим, вважаючи, і все сказано. І не обов'язково бути не при ділі. Навпаки, корисні справи з приємними приносять не меншу насолоду.

А якщо вам справді випадає нагода провести відпустку чи канікули у селі, то це, знаєте, ні з чим незрівнянно, бо тут вам і річка, і ставок, і ліс, і луг, — все разом. А вийти на колгоспне поле, допомогти доглядати город, то це зовсім вдячно і від людей, від рідних і знайомих.

Не можна сьогодні не згадати і тих, для кого літо — семестр зрілості, семестр у повноправних буднях трудового літа. І на ристуваннях багато романтики, захоплення, справді щасливих переможних годин в ім'я праці.

Тож гарного відпочинку всім, до зустрічі у новому навчальному році!

СЛАВНИЙ ЮВІЛЕЙ

Ленінській Комуністичній Спілці Молоді України виповнилося 65 років. Створений в роки громадянської війни, комсомол України із зброєю в руках відстоював завоювання Великого Жовтня, піднімався на ристування новобудов, вирощував хліб, боровся з неписьменністю. Кожен період його життя був відзначений грандіозними, яскравими зверненнями. І тепер, в рік свого славного ювілею, комсомолу республіки є про що згадувати вождю світового пролетаріату В. І. Леніну, ім'я якого він з честю носить на своєму прапорі.

В нашому інституті навчається близько п'яти тисяч юнаків та дівчат — членів ВЛКСМ. Комсомольці Вінницького політехнічного своєю наполегливою працею у навчанні, роботою в науково-дослідних гуртках і студентських будівельних загонах примножують славу радянської молоді.

Щороку тисячі вихованців інституту беруть участь у Всесоюзних і республіканських конкурсах на кращу студентську науково-дослідну роботу, виїжджають на новобудови п'ятирічок. Під час літнього трудового семестру будзагонівці інституту освоюють до трьох мільйонів карбованців капіталовкладень, допомагають колгоспам і радгоспам збирати хліб, заготовляти корми для громадського стада, шефують над школами та дитячими закладами, вступають з лекціями і концертами, проводять профорієнтаційну роботу серед випускників.

На знімку група вихованців інституту, майбутніх керівників і організаторів виробництва. Фото Р. Кутькова.

Наша гордість

Комсомольська організація ЕПІ нараховує в своїх рядах близько п'яти тисяч членів ВЛКСМ.

Серед вихованців інституту понад 700 відмінників навчання, в тому числі шість Ленінських стипендіатів.

Студентки ВПІ Ірина Смоленська та Алла Хажинська були делегатами XXIV з'їзду комсомолу України.

Студентка машинобудівного факультету Наталія Клочко обрана депутатом міської ради народних депутатів, а Володимир Винокур та Світлана Загороднюк — депутатами Ленінської районної Ради народних депутатів міста Вінниці.

Більше чотирьох тисяч комсомольців і студентів інституту займаються науково-дослідною

роботою. Щороку зведений СВЗ інституту виходить переможцем серед студентських будзагонів Вінниччини.

Серед комсомольців інституту 7 майстрів спорту СРСР, 36 кандидатів в майстри спорту, 195 спортсменів першорозрядників, 4,5 тисячі спортсменів масових розрядів і значків ГПО.

Ви — на канікулах

Відпочиваючи, радимо прочитати книги лауреатів Державної премії СРСР 1983 року.

Ч. Айтматов «Буранний полустанок» («І даліше века дитя день»). У романі автор гнівно засуджує жадливі злочини проти людства, породжені імперіалізмом. Гонка озброєнь викликає велике занепокоєння людства. Письменник дивиться на світ з його нинішніми проблемами, через долю простого трудівника, колишнього фронтовика. «Велике місце в новому романі займають і сучасні космічні дослідження. Я не вчений і навіть не письменник-фантаст, але мені необхідний був цей пласт, — пише Ч. Айтматов про свій роман, — щоб з космічних висот подивитися на те, що відбувається «внизу».

Ю. Бондарев «Вибір». Через багато років зустрілися двоє давніх друзів — Володимир Васильєв і Ілля Рамзін. Колишні вони жили на одному дворі замоскворіччя, вчилися в одній школі, навіть були закохані в одну дівчину. Разом пішли вони у військкомат, коли гітлерівські танки рвалися до Москви, закінчили військове училище і воювали в одній батареї до тієї рокової ночі з відома приреченого на поразку бою, після якого їх шляхи різко розійшлися. Ілля опинився в полоні. Своім вибором він продав все — друзів, Батьківщину. Як вирок за це — Ілля став чужим рідній Вітчизні, рідній Москві, колишньому другові, навіть матері, яка не простила йому.

И. Стаднюк «Война». Це епопея народного гніву і горя, епопея народного подвигу, здійсненого радянським народом під керівництвом партії. У книзі чесно і правдиво розказано про те, хто чесно і сміливо захищав Батьківщину, свій рідний дім, свою рідну землю, свої думки і почуття від німецько-фашистських загарбників. По сторінках цього історичного роману можна зв'язати документи, послідовність подій, імена полководців, їх вчинки.

Мільйони людей були у вирі подій, про які і нині, через сорок років, страшно думати і ці мільйони переконували, що мир ніколи і нікому не можна порушувати.

И. Драч «Зелені врата» — книга ліричних, самобутніх і громадянського звучання віршів, в яких багато тем і образів, проникнутих національними мотивами і інтернаціональним пафосом.

Н. ГОРБАЧУК, завідувач сектором науково-технічної бібліотеки.

ЗАВТРА—ДЕНЬ ВІНАХІДНИКА І РАЦІОНАЛІЗАТОРА

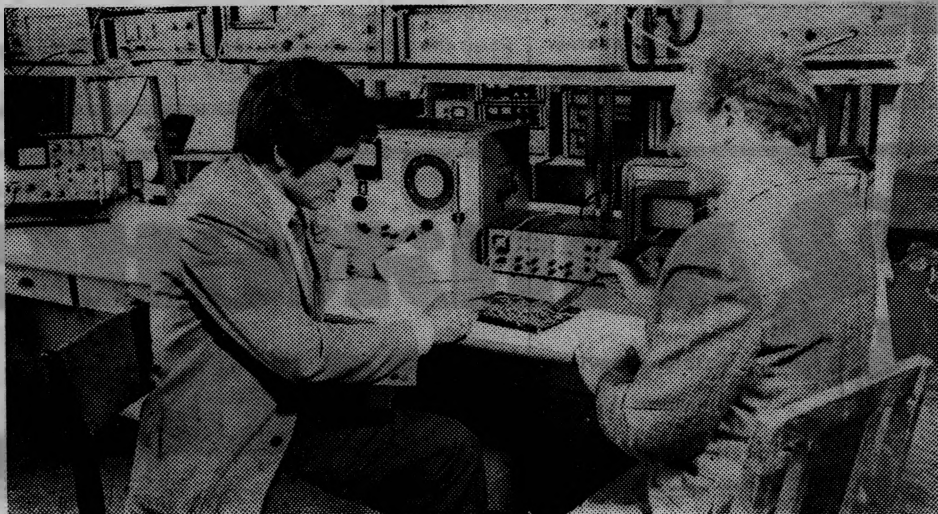
Завтра ми відзначимо День винахідника і раціоналізатора, свято тих, хто своїм творчим пошуком, раціоналізаторською думкою сприяє прискоренню і вдосконаленню науково-технічного прогресу.

В нашому інституті сотні членів Все-союзного товариства винахідників і раціоналізаторів. Серед них старший інженер науково-дослідного сектору Микола Артемович Шутило. Дев'ять років тому він закінчив радіотехнічний факультет і з дипломом Вінницького політехнічного інституту поїхав працювати в один з науково-дослідних інститутів далекого зв'язку. Служив у Військово-Морському Флоті, потім повернувся до Вінниці. Тепер працює на кафедрі радіотехнічних пристроїв. На його рахунок чимало винаходів і рацпропозицій.

Удвох з молодшим науковим співробітником Віталієм Володимировичем Софіщенком вони розробили комплект приладів для перевірки параметрів потужних, надзвичайно, високочастотних транзисторів, за що одержали другу премію на республіканському конкурсі нестандартного обладнання. Зараз молоді винахідники працюють над розробкою портативних приладів для регулювання і настрійки кольорових телевізорів.

На знімку: Микола Артемович Шутило (зліва) з п'ятикурсником радіотехнічного факультету Віталієм Томчуком за розробкою схеми цифрового індикатора фази.

Фото Р. КУТЬКОВА.

Новини культури МОЛОДА ЗМІНА

Спільна робота обкому комсомолу та Вінницької письменницької організації по вихованню молодшої літературної зміни має вже свою історію, набула немало хороших традицій. Скажімо, майже дванадцять років минуло, як встановлена обласна комсомольська премія імені нашого славного земляка, видатного українського радянського прозаїка Миколи Трубілі. Лауреатами її стали подільці, відомі сьогодні своїми багатьма книгами прози, поезії, драматургії і публіцистики — Григорій Усач, Анатолій Бортняк, Леонід Пастушенко, Віктор Тимчук.

Анатолій Звірник, Ніна Гнатюк, Василь Кобець, Михайло Каменюк, Валентина Козак, Володимир Рабенчук, а також молодіші представники — поетеса Тетяна Яковенко, журналісти Микола Барась, Вадим Вітковський та перекладач-прозаїк Петро Гордійчук. Чимало представників творчої інтелігенції побували у творчих відрядженнях за північню, набували великих ударних молодіжних, виконували різні соціальні замовлення.

Нерідко письменники беруть участь у комсомольських акціях, проводять серед юнаків і дівчат велику масово-по-

літичну роботу: читають лекції, організовують цікаві літературні вечори і зустрічі, диспути, обговорення нових книг, тощо.

Особлива ж увага комітетами комсомолу приділяється наставницькій роботі серед молодих творчих обдарувань. Своєрідним підсумком її став недавній обласний семінар молодих літераторів, який недавно відбувся у Вінниці. Тут було виявлено цілий ряд нових імен прозаїків, поетів, гумористів, твори яких запропоновано республіканським журналам та тематичним збірникам.

ВИ ЗАПИТАЛИ — ВІДПОВІДАЄМО

Сотні тисяч любителів об'єднує Все-союзне товариство філателістів. Його основною метою є використання філателістичного засобу комуністичного виховання трудящих.

Плідно працює в цьому напрямі Вінницьке обласне відділення товариства. Колекції наших земляків з успіхом демонструвалися на виставках, які проходили в Києві, Кіровограді, Житомирі та інших містах, де вони завойовували високі нагороди. Відомі колекціонери В. Воронцов, З. Донський, І. Лекар, А. Сітків, А. Меліховець, В. Вахрін в своїх експонатах зуміли показати як звичайна поштова марка розширює кругозір людей, сприяє утвердженню комуністичної ідеології. Їх зібрання нагадують справжні енциклопедії.

РОЗПОВІДАЮТЬ ПОШТОВІ МІНІАТЮРИ

В травні наступного року минає 25 років з часу створення клубу філателістів Вінниці. В зв'язку з ювілеєм намічено провести ряд заходів, найважливішим серед яких буде вистав-

ка під девізом «Нам 25 років». Разом з вінничанами в ній візьмуть участь філателісти з Липецька, Хмельницького, Галичини та Келецького воеводства Польщі.

В оркестрі—лише дівчата

У конкурсі-огляді духових оркестрів, який проведено нещодавно у Могилів-Подільському, найкраще виступив колектив фабрики індивідуального пошиття і ремонту одягу. Цікаво, що в складі оркестру, яким керує Петро Іванович Королюк, одні лише дівчата.

Цей самодіяльний колектив створено шість років тому, тобто тоді, коли було відкрито фабрику. З того часу він заслужив добру славу і

бизнання не тільки серед робітників підприємства. З його виступами знайомі жителі міста, багатьох сіл району. Оркестр брав участь в обласному фестивалі, присвяченому 60-річчю утворення Союзу РСР.

Серед музикантів — передові виробничниці, молоді комуністи кравчині Ольга Бобко, Надія Борчак, а також економіст комсомолка Олена Олійник. А всього в оркестрі шістнадцять дівчат.

СТОРІНКИ СЛАВНОЇ ІСТОРІЇ

ТАК ПОЧИНАВСЯ ІНСТИТУТ

(Закінчення. Початок за № 1, 8, 15, 22 червня ц. р.).

Перший і поки що єдиний професор, доктор технічних наук на енергетичному факультеті Юхим Авдійович Карпов тривалий час очолює кафедру теоретичних основ електротехніки. До речі, це перший професор на факультеті, першим він був і в інституті. Читаючи курс теоретичних основ електротехніки, мені особливо приємно зустрічатися з ним, як з людиною високопрофесійною і простою. Є ж такі вчені, з якими цікаво і повчально слухати мову не лише про науково-дослідну роботу, але й життєві справи.

Кадри, як відомо завжди вирішували все. Мені приємно нині згадати, що питання кадрів розв'язувалося на той час досить непогано. Протягом десяти років в основному зберігся колишній склад колективу кафедри. Це — Валерій Степанович Собчук, Василь Олександрович Леонтєв, нині кандидат технічних наук, Жанна Іонівна Остапчук, невдовзі буде захищатися, аспіранти Людмила Ростиславівна Пауткіна, Борис Дмитрович Ткачук та інші.

За десять років існування кафедри сталися і зміни. У 1979 році мене обрали деканом заочного факультету, а кафедру очолює доцент Борис Іванович Мокін, молодий, енергійний, котрий продовжує традиції кафедри, яка вже має свою аспірантуру, першим її аспірантом є Б. Д. Ткачук. Тут, на нашій кафедрі, як і раніше, панує хороший мікроклімат, товарищескість. Сюди прийшов новий молодий вчений Володимир Васильович Назаров, який багато уваги приділяє дальшому розвитку гостематики і науки. Завідувач кафедри Б. І. Мокін завершує докторську дисертацію, почав працювати над докторською В. В. Назаров. Кафедра росте, розвивається.

На заочному факультеті лише другий етап навчання і це викликає певні труднощі, оскільки ми займаємося підготовкою інженерів не з першого, а з четвертого курсу. Є й інші проблеми, які доводиться розв'язувати. Тут на допомогу завжди приходять досвідчений помічник, методист Раїса Пилипівна Горечева, вимоглива до себе і студентів, доброзичлива і справедлива.

Пам'ятний для всіх 1974 рік, подія незабутня — з філіалу Київського політехнічного інституту ми перейшли у самостійний ВПІ. Подія ця була урочисто відзначена в обласному драмтеатрі, де з промовою виступив тодішній перший секретар обкому Компартії України Василь Миколайович Таратута.

За чотирнадцять років з невеличкої горстки викладачів і студентів став наш інститут нині з п'яти факультетами денної форми навчання (автоматичний і обчислювальної техніки, енергетичний, машинобудівний, радіотехнічний і будівельний), загальнотехнічним, вечірнім і заочним факультетами. Постало завдання дальшого розвитку науки в інституті. Ми намагаємося забезпечити кадрами вищої кваліфікації, розширення матеріально-технічної бази. Тут і спорудження нових учбових корпусів, гуртожитків для студентів, житлових приміщень для викладачів і співробітників. Для розв'язання всіх цих проблем на посаду ректора був призначений видатний вчений і талановитий організатор, доктор технічних наук, професор Іван Васильович Кузьмін. Всі ми свідки того, які сталися грандіозні зміни в інституті. Нині у стінах вузу плідно трудяться більше 20 докторів технічних наук, сотні доцентів, кандидатів наук, кількість їх постійно зростає.

Настала пора приємних новин — інститут у соціалістичному змаганні став посідає призові місця як в науці, так і в учбовому процесі. У нас міцна і боєздатна партійна організація, яку очолює Іван Григорович Мельник. Свої зусилля партком спрямовує на виконання головних завдань вищої школи — озброювати вихованців сучасними знаннями, прищеплювати їм любов до обраної професії, бути відповідними справам партії, народу. В інституті все робиться для того, щоб у колективі панувала атмосфера творчого пошуку, взаємна повага і вимогливість, нетерпимість до будь-яких порушень законності і моралі. Створенню і підтримці у нашому вузі саме такої атмосфери слугує цілеспрямована робота, яку проводить весь колектив під керівництвом партійної організації.

Спливають у пам'яті події і картини минулого, невпинно, стрімко вперед біжить час, минають роки. То тільки так здається, що наче все було вчора. Та ні, вже лік той іде на десятиріччя. Щось дріб'язкове, незначне давно забулося, а, може, воно й взагалі не запам'ятовувалося, пробігло, як вода крізь сито. То от люди, справжні, одержимі; люди які жили і живуть, вміль і вмільте жити для людей, не забуваються. І в тому щастя, в тому й радості, через те й манить світле майбутнє інституту, кличе сьогодні трудитися добре, щоб завтрашній день був ще кращим.

В. БІЛОУСОВ,
декан заочного факультету.

Редактор С. ДЖЕДЖУЛА